

حسن ذوالفقاری با دادن هشدار درباره خطر نابودی بسیاری از مباحث فرهنگ عامه از لزوم تأسیس نهادی که تمام مواد فولکلوریک ایرانی را گردآوری و حفظ کند، می‌گوید. به گزارش ایسنا، «سازمان ملی فولکلور» نهادی بود که در خردادماه ۱۳۴۶ در تهران افتتاح شد اما بعدها که تعطیل شد چیزی جایگزینش نشد.

حالا هم فرهنگ و ادبیات عامه، موسیقی و رقص‌های محلی با بی‌سماانی مواجه‌اند و بسیاری از آثار ادبی و شنیده‌ها و قصه‌ها در گذر روزگار محو می‌شوند.

در همین راستا، حسن ذوالفقاری، استاد دانشگاه و پژوهشگر زبان و ادبیات فارسیی به ایسنا می‌گوید: وجود چنین نهادی، به چند دلیل و برای چند کار حتما لازم است؛ اول این‌که سیاست‌ها، برنامه‌های کلان و رویکردها در آن‌جا پیش‌بینی شده و فرهنگ عامه مطالعه و تقویت شود، از این‌رو، رشته تحصیلی «ادبیات عامه» تأسیس شد. برنامه این رشته را خود من نگاهشتم و وزارت علوم تصویب کرد و هم‌اکنون در دانشگاه‌ها، کارشناسی‌ارشد زبان و ادبیات عامه تدریس می‌شود. در حال حاضر، در دانشگاه تربیت‌مدرس، پنجمین دوره این رشته در حال اجراست. تأسیس مجله اقدام دیگری بود که ما مجله علمی-پژوهشی «فرهنگ و ادبیات عامه» را تأسیس کردیم (https://cfl.modares.ac.ir) که جایگاه خوبی در مجلات دارد. همچنین دانشنامه فرهنگ مردم ایران تدوین شد که تاکنون شش جلد از آن منتشر شده‌است. هر کدام از این کارها، اقدامی موثر در توسعه علمی مباحث ادبیات عامه است. در انجمن ترویج زبان فارسی که هم کارگروه فرهنگ و ادبیات عامهٔ مشغول به فعالیت است که برنامه‌ها و نشست‌هایی در این زمینه برگزار می‌کند. همه این فعالیت‌ها مستلزم این است که در یک انجمن واحد جمع شود و سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، جمع‌آوری، گردآوری و از همه مهم‌تر، آرشيو کردن در آن‌جا ساماندهی شود.

او در ادامه تأکید دارد: بسیاری از مباحث فرهنگ عامه در خطر نابودی هستند. اگر انجمنی توان و پشتوانه مالی نداشته باشد، نمی‌تواند از این وظیفه خطیر پشتیبانی کند. نهادهایی مانند میراث فرهنگی که بودجه‌های مخصوصی برای این امور دارند، باید این کارها را انجام دهند. نهادهای مستقل هم می‌توانند و باید اتاق فکر و بازوهای باشند برای گردآوری سلسامانه جامع و منسجم مواد فولکلوریک. دوره کاربگرم و فیش‌نویسیی و… گذشته و همه داده‌ها ما

قرن‌های متعددی است که مخاطبان مسحور تابلو نقاشی به نام «مونالیزا» شده‌اند.شاهکاری از «لئوناردو داوینچی» استاد چیره‌دست ایتالیایی و یک نمونه بی‌نظیر از تابلو نقاشی رنسانس. این نقاشی مدت‌هاست که به یکی از مشهورترین آثار هنری جهان تبدیل شده است. به گزارش ایسنا، تابلو نقاشی که توسط هنرمند، «مونالیزا»، از سال ۱۸۰۴ میلادی تاکنون در موزه لوور پاریس نگهداری می‌شود. سلالته میلیون‌ها نفر برای بازدید از این نقاشی به این موزه می‌روند و تلاش می‌کنند با مشهورترین اثر «داوینچی» عکس بگیرند. «مونالیزا» با آن نگاه گیرا و لبخند مرموز، از همان زمانی

تابلو نقاشی «مونالیزا» که در موزه لوور پاریس نگهداری می‌شود.

تابلو نقاشی «مونالیزا» که در موزه لوور پاریس نگهداری می‌شود.

روایت شهرایی از نمایش «میز»

تأثیر شرایط اقتصادی بر مخاطبان تئاتر

حسن ذوالفقاری:

ایران به «سازمان ملی فولکلور» نیاز دارد

باید الکترونیک و نرم‌افزاری باشد. افراد زیادی هستند که علاقه‌مندند تا در شهرها و مناطق خودشان، مواد فولکلوریک مانند رسوم، مثل‌ها، رقص، موسیقی، داستان، شعر، ترانه، افسانه، چیستان و غیره را جمع‌آوری کنند و در این بانک اطلاعاتی ثبت کنند. در درس نامه رشته ادبیات عامه نحوه جمع‌آوری اطلاعات فولکلوریک نیز آموزش داده‌می‌شود. ذوالفقاری می‌گوید: تا پنج دهه قبل، اقدامات خوبی در این زمینه صورت گرفت و آرشيوهایی به جا ماند. اما شوربخانه بخش اعظمی از این آرشيوها اکنون گم شده و معلوم نیست کجاست! تمام داده‌های تاریخی ما نیازمند سازمانی است که تنها این وظیفه را بر عهده داشته باشد و به‌صورت کاملاً اختصاصی، به رویدادهای فرهنگ عامه بپردازد. وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی می‌تواند به این حوزه نزدیک باشد، اما از آن‌جایی که هزاران دستور کار دارد و احیای سنت‌های فولکلوریک، در آخرین رده‌ها قرار می‌گیرد و جزو اولویت‌های نخستین نیست، بودجه‌ای به آن نمی‌رسد. استاد دانشگاه تربیت مدرس توضیح می‌دهد: به مقوله فرهنگ و هنر قومی، خصوصاً رقص و آواز و موسیقی، بی‌اعتنایی می‌شود. ما تاکنون تعداد زیادی از نوازنده‌های

چرا همه می‌خواهند با «مونالیزا» عکس بگیرند؟

چهار به شمار می‌رود، بسیار ارزشمند نیز

محسوب می‌شود. گمان می‌رود ارزش این نقاشی که به طور دائمی در موزه لوور نگهداری

می‌شود به ۸۰۰ میلیون دلار برسد.

اما با تماشای این نقاشی سوالی که به ذهن اغلب مخاطبان خطور می‌کند این است که «مونالیزا»، سوزه این نقاشی کیست؟ گمان می‌رود ایمن نقاشیی که به تصویرگری‌های رنسانس از مریم مقدس بسیار شباهت دارد، چهره زنی به نام «لیزا گراردینی»، همسر یک تاجر لباس و ابریشم به نام «فرانسکو زوکوندو» را به تصویر کشیده است. به نظر می‌رسد این نقاشی در اتاقکی به نام «کجی» که دستم یک یک دیواره ندارد، خلق شده باشد.

در پشت سر این زن منظره‌ای محو وجود دارد که با استفاده از روش «سوفوماتو» خلق شده است. از این روش برای ایجاد تصاویری بدون خطوط و مرزهای مشخص، گویی اجسام در میان دود یا مه نشان داده می‌شوند، استفاده می‌شود. در این نقاشی، این زن درحالی که دستانش را روی هم گذاشته است به چشمان مخاطب خیره شده و لبخند محوی نیز بر چهره دارد. البته لبخند خاص این شخصیت مدت‌ها نظر بینندگان را جلب کرده است؛ به نحوی که

مونالیزا

بیشتر رقص‌های محلی رایج بود و حالا دیگر نیست. بنده در شعر عامه نیز تاکنون بیش از ۷۰۰ نوع و گونه و آواز محلی، به‌صورت شفاهی، یافته ام که اغلب ناشناخته‌اند. به رغم تلاش‌های گذشتگان در گردآوری افسانه‌ها و مثل‌ها و اسطوره‌ها، هنوز بسیاری از روایت‌ها ضبط و طبقه‌بندی علمی نشده‌اند. بنده با وجود گردآوری صدهزار مُثل و انتشار آن هنوز متعقدم همین مقدار مثل زنده در زبان مردم هست و این گنجینه بی‌نظیر ایرانی انتها ندارد. در حوزه هنرهای قومی همین مشکل وجود دارد و این یعنی این رشته سسر دراز دارد که اگر این‌ها گردآوری و شناسنامه‌دار بشوند و مطالعات علمی روی آن‌ها انجام گیرد و به‌طور دقیق ریشه‌یابی شوند، می‌توان گفت کمی به غنای فرهنگ شفاهی نزدیک شده ایم. تنوع فرهنگی، هنری و اقلیمی ایران میراث ارزنده و نابایی‌ست که به ده‌ها دلیل به آن بی توجه بوده‌ایم. وارد هر مقوله‌ای بشویم، همین‌قدر درازا دارد. پس بایستی یک سازمان بزرگ با بودجه‌ای کافی و وافی از این بخش حمایت کند. این نهاد نمی‌تواند و نباید دولتی باشد. پوشه‌ای خاص در حمایت دولت قادر به این کار است. اوادامه می‌دهد:یکی از مشکلات این است که انجمن‌هایی که می‌توانند در زمینه احیای هنرهای فولکلوریک شکل بگیرند، یا می‌توانند انجمن‌های علمی باشند، از وزارت علوم مجوز می‌گیرند. ما در حال حاضر تعداد زیادی از این انجمن‌ها داریم، مثل انجمن استادان زبان و ادبیات، انجمن نقد ادبی و… که اغلب در حوزه ادبیات فعالیت می‌کنند. بخشی از کار «انجمن انسان‌شناسی» نیز به این حوزه مربوط می‌شود. بخش دیگری انجمن‌ها و نهادهای خودجوشی مانند NGOها هستند که فعالیت ایمن بخش مهم‌تر از دیگر نهادهاست و تمرکز و تکیه بیشتری می‌طلبد، و گرنه انجمن‌های دولتی با رفتن یا آمدن‌های متعدد مسئولان و تغییر سیاست‌ها و مشکلات اداری که می‌داند و می‌دانیم، نمی‌توانند موثر باشند. به‌هر‌ترتیب، نهاد حمایتگر فرهنگ عامه باید از دل عامه مردم بلند شود و گردانندگانش باید ذیل همین فرهنگ باشند. انجمن فولکلور ایران می‌بایست در نظر نظر شخصی خاصی باشد. حسن ذوالفقاری می‌گوید: ما بنده با جمعی از اهالی فرهنگ عامه و متخصصان حدوداً ۲۰ سال پیش اساسنامه‌ای را هم تنظیم کردیم، اما این نهاد مکان و اعتباری می‌خواهد، از وزارت ارشاد و میراث فرهنگی پاسخ‌گویی ما نبودند و ما امبادورسم افرادی که به محبت فولکلور علاقه‌مندند، از چنین مجموعه‌ای حمایت کنند.

گروه فولکلوریک «میراث» در جشنواره «فرهنگ عامه» در تهران.

گروه فولکلوریک «میراث» در جشنواره «فرهنگ عامه» در تهران.

مخاطبان با تماشای این نقاشی نمی‌توانند به آسانی حس و حال این زن و یا قصد نقاش را در تشخیص دهند.

نکته مهم دیگر این نقاشی نگاه خیره اوست.

برخی با نگاه کردن به این نقاشی احساس می‌کنند چشمان او در نقاط مختلف اتاق آن‌ها را دنبال می‌کند، گویی او موجودیت زنده دارد. با این وجود و با این‌که شاید به نظر برسد چشمان این زن مخاطبان را دنبال می‌کند، آنچه که به اسسم «تاتیر مونالیزا» مشهور شده است در این نقاشی اتفاق نمی‌افتد. درحقیقت، محققان آلمانی معتقدند چشمان این زن به ۱۵ درجه سمت راست افراد نگاه می‌کند که بیشتر به گوش افراد نزدیک است تا چشمان آن‌ها.

اما داستان شهرت این نقاشی از کجا آغاز شد؟

پس از درگذشت «لئوناردو» در سال ۱۵۱۹، «مونالیزا» در فرانسه جایی که این هنرمند سال‌های پایانی عمرش را گذرانده بود، باقی ماند. این نقاشیی برای چندین قرن در مالکیت خاندان سلطنتی باقی ماند تا اینکه در نهایت در سال ۱۷۹۷ به طور دائمی در لوور به نمایش درآمد. «مونالیزا» در اوایل قرن بیستم تقریباً هنوز برای افراد خارج از جهان هنر اثری ناشناخته محسوب می‌شد. اما در

کارگردانان بزرگ و افراد تأثیرگذار و جریان‌ساز به این فضا بازگردند. او در پایان با اشاره به اینکه کرونا بهانه‌ای برای ایمن وضع موجود است، توضیح داد: این تبعات شرایط اقتصادی، است. تئاتر را به این وضع انداخته است. حتی نمایش‌های سالن‌های دولتی هم دچار ضرر شده‌اند، معلوم است که با این وضعیت اقتصادی قسری از مردم تئاتر و سینما را در اولویت برنامه‌های خود قرار نمی‌دهند و ترجیح می‌دهند پول بلیت آن‌را صرف امور دیگر کنند.

سمیه بیات از نمایشگاه «زیر پوست» در گالری نگر می‌گوید

حضور در مسیر

خط‌ها مسیر و حرکت از نشان می‌دهند و این به نمایش حرکت در آثارم کمک می‌کند. او با اشاره به اینکه راه‌های و سیال بودن در این کارها برایش جذاب بوده است، گفت: سعی کردم در لحظه خلق اثر تا جایی که می‌توانم حس خود را درباره کارم بنویسم و از هر چیزی که در اطرافم باشد الهام می‌گیرم. و وجود اینکه سوزه‌های اصلی اثر زن و طبیعت هستند اما هر اتفاق و جریانی تأثیر خودش را بر کار من دارد و این نیز به همان ویژگی در مسیر و جریان بودن برمی‌گردد. نمایشگاه آثار سمیه بیات با عنوان «زیر پوست» تا ۱۰ خرداد در نگارخانه نگر به نشانی زیر پل کریمخان، فقط از ساعت ۱۰ تا ۱۲، برگزار می‌شود و درهم پلاک ۱۵۴، زنگ دوم، طبقه اول برپاست.

اخبار کوتاه

یادبودی برای اسلامی ندوشن

مراسم یادبود محمدعلی ندوشن برگزار می‌شود.

به گزارش ایسنا، در این مراسم که در روز یکشنبه ۸ خرداد ۱۴۰۱ از ساعت ۱۷:۱۵ تا ۲۰ در خانه اندیشمندان علوم انسانی واقع در خیابان ورشو برگزار می‌شود، حسن بلخاری – رییس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی- فریدون مجلسی، اصغر دادبه و محمود اسعدی سخنرانی می‌کنند. همچنین در این مراسم پیام رضا داوری اردکانی رئیس فرهنگستان علوم و مهران اسلامی فرزند دکتر اسلامی ندوشن خوانده می‌شود. انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، موسسه اندیشه روشن ندوشن، بنیاد اندیشه و احسان توحید، و کانون یزدتبار این مراسم را تدارک دیده‌اند.

برگزاری نخستین همایش سایه روشن ار کستر ملی

دبیر علمی نخستین همایش سایه روشن ارکستر ملی توضیحاتی را در خصوص روند شکل گیری این همایش ارائه کرد. به گزارش روابطعمومی و امور بین‌الملل بنیاد رودکی، نخستین همایش سایه روشن ارکستر ملی (برداشت‌ها از چیستی و جایگاه این ارکستر) در سه پنل با موضوع «تبارشناسی اصطلاح ملی، ورود این اصطلاح به ادبیات موسیقی ایران و دلالت‌های آن»، «سازبندی و کارگان (رپورتاژ) ارکستر ملی» و «ارکستر ملی، گذشته، حال و آینده» سوم و چهارم خرداد ماه در تالار رودکی برگزار شد. بابک خضرائی دبیر علمی همایش درباره روند شکل‌گیری این همایش گفت: در تابستان سال ۱۴۰۰ در شورای هنری ارکستر ملی ایده‌ای مطرح شد که برای ادامه ی کار ارکستر ملی و نگارش اساننامه جدید، نیازمند مطالعات و آگاهی از نظر صاحب‌نظران هستیم و بر این اساس اعضای شورا پیشنهاد برگزاری همایشی به این منظور را مطرح کردند. او در ادامه افزود: سپس از من، به عنوان دبیر علمی این همایش دعوت بخدمت آمد و این افتخار را یافتم که در جلسات شورا شرکت کنم و مباحثی را با یکدیگر دنبال کرده و پنل‌هایی را طراحی کنیم و صاحب‌نظران را و شناسایی و از آن‌ها برای برگزاری این پنل‌ها دعوت کنیم. برای اسان این همایش شکل گرفت.

دبیر علمی نخستین همایش سایه روشن ارکستر ملی یادآور شد: ما از هم‌راه سال گذشته تا فروردین ماه سال جاری، جلسات متعددی را با اعضای شورا تدارک دیدیم و به سه مرور مباحث پرداختیم. البته برخی از این مباحث به دلایلی عملیاتی نشد اما بخش بیشتر آن برای برگزاری پنل‌ها آماده شد. به صورت کلی طراحی این پنل‌ها بسیار زمانبر بود و بسیار به آن‌ها فکر شد. او اضافه کرد: سپس فراخوانی به منظور ارسال مقاله‌ها منتشر شد وعده‌ای نیز مقلات خود را برایمان ارسال کرد. تعدادی از آن‌ها را انتخاب و ویرایش و صفحه‌آرایی شد و امپدورم در نخستین فرصت منتشر شوند.

او درباره استقبال مخاطبان از برگزاری این سه پنل گفت: از آنجا که این پنل‌ها جنبه تخصصی داشتند، طبیعتاً مخاطبان خاصی را در بر می‌گیرند. با توجه به اینکه در روز روز برگزاری این پنل‌ها با شرایط تعطیلی تهران در پی آلودگی هوا مواجه بودیم، از سوی متخصصان و دانشجویان مقاطع مختلف رشته موسیقی استقبال خوبی از این همایش انجام شد. او ضمن اشاره به اینکه مباحث مطرح شده در سه پنل برگزار شده، ضبط شده است، تصریح کرد: تصمیم‌گیری بر آن است تا فیلم‌های سه پنل برگزار شده، تدوین شده و در اختیار عموم قرارگیرد تا علاقه‌مندان بیندیشتری امکان بهره‌مندی از مباحث مطرح شده در این همایش را داشته باشند.

مراسم یادبود محمدعلی ندوشن برگزار می‌شود.

علیرضا قربانی «با من بخوان» را در شیراز اجرا می‌کند

علیرضا قربانی از برگزاری کنسرت در شهر شیراز خبر داد.

به گزارش ایسنا، این خواننده آواز ایرانی با اعلام خبر برگزاری کنسرت در شهر شیراز در صفحه اینستاگرامش چنین نوشت: «با افتخار اعلام می‌داریم کنسرت «با من بخوان» را از تاریخ چهارشنبه ۱۸ الی ۲۰ خرداد ۱۴۰۱ در شهر رویایی شیراز در جوار حضرت حافظ و در حضور مردم مهربان و هنردوستش به روی صحنه خواهیم برد. مشتاق دیداربان هستیم.» آهنگساز قطعاتی که در این کنسرت اجرا می‌شود حسام ناصری است.
آلبوم با من بخوان تابستان ۹۹ منتشر شد و شامل ۱۰ قطعه موسیقی است که برخی از قطعات آن «روزگار غریب»، «الله مزار»، «بوی گیسو» و «پل» نام دارند. قربانی اردیبهشت ماه امسال کنسرت با من بخوان را در شهرهای یزد و تبریز روی صحنه برد.

کیومرث پوراحمد فیلم جدید می‌سازد؟

کیومرث پوراحمد برای ساخت فیلم جدیدش درخواست تمدید پروانه ساخت خواهد داد.

کیومرث پوراحمد که سال گذشته برای فیلم جدیدش با نسام «پرونده باز است»، پروانه ساخت گرفته بود، درباره سرنوشت ساخت این فیلم به ایسنا گفت: به تازگی بخشی از سرمایه فیلم تأمین شده و اگر نقدینگی کافی باشد، آقای علی قلم قائم (تهیه کننده) درخواست تمدید پروانه ساخت خواهد کرد. این کارگردان که ساخت فیلم‌های چون «خواهران غریب»، «توبوس شب» را در کارنامه دارد، سال گذشته تأکید کرده بود که فیلم جدیدم برخلاف آنچه این روزها منتشر می‌شود،جنایی نیست و همان طور که در پروانه ساخت آن در سیات و وزارت ارشاد نوشته شده است، یک ملودرام اجتماعی است و نمی‌دانم چرا نوشته اند، من می‌خواهم فیلم جنایی بسازم

نمایش «ایوان مخوف» پس از ۴ سال مرمت

شاهکار مشهور «یلیا ربین» که در آن «ایوان مخوف» به تصویر کشیده شده است، پس از مرمت بار دیگر در گالری روس به نمایش گذاشته می‌شود. به گزارش ایسنا و به نقل از آرت‌نیوزپیر، تابلو نقاشی مشهور «ایوان مخوف و پسرش ایوان» اثر «یلیا ربین» نقاش نامدار روس که در سنال ۲۰۱۸ هدف حمله مردی قرار گرفته بود، بار دیگر در گالری «ترتیاکوف» واقع در مسکو به نمایش گذاشته می‌شود. این شاهکار متعلق به سال ۱۸۸۵ پس از گذشت چهار سال پروژه مرمت به طور مختصر در بیست و سوم مه در گالری «ترتیاکوف» به نمایش گذاشته شد. این نقاشی در سال ۲۰۱۸ توسط یک مهاجم با میله فلز دچار صدمه شد. به دنبال این اتفاق، سه پارگی بر روی سطح این نقاشی ایجاد شد و فرد مجرم به دو سال و نیم حبس محکوم شد. این نقاشی در ۱۶ نوامبر ۱۸۷۰ توسط نقاش معروف سبک رئالیسم روس «ایلیا ربین» تکمیل شد و تصویرگر یکی از تزارهای امپراطوری روس معروف به «ایوان مخوف» است که پسرش را که ضربه‌ای مرگبار خورده را روی دست‌هایش قرار داده است.

این تابلو نقاشی ۱۹۹۵ در ۲۵۴ سانتی‌متری مرمت‌شده، پیش از این که در جایگاه اصلی‌اش نصب شود برای مدتی در سالن «یلیا ربین» این گالری برای رنسانس نمایش گذاشته شد و تا زمانی که محفظه محافظتی مخصوص آن آماده شود به نمایش عموم گذاشته نخواهد شد. این اثر هنری در مجموع دو بار هدف حمله قرار گرفته است. این نقاشی نخستین‌بار در سال ۱۹۱۳ توسط یک بیمار روانی با سه ضربه چاقو صدمه دید. مسئولان گالری «ترتیاکوف» امیدوارند افزایش تدابیر امنیتی این نقاشی را از ارتکاب سومین حمله در این‌انگه دارد.

جایزه بین‌المللی بوکر به نویسنده هندی رسید

«گیتانجالی شری» که برمان «مقبره شن» به عنوان نخستین نویسنده هندی موفق به کسب جایزه بین‌المللی بوکر شد. به گزارش ایسنا به نقل از سی ان ان، «مقبره شن» نوشته «گیتانجالی شری» نویسنده هندی با ترجمه «دیزی راکول» در حالی برنده جایزه ادبی بین‌المللی بوکر شد که این نخستین باری است که این جایزه به نویسنده‌ای از آسیای جنوبی می‌رسد. این زمان داستان پیرزن ۸۰ساله‌ای را دنبال می‌کند که پس از مرگ همسرش، زندگی جدیدی به دست می‌آورد. داستان در سایه تقسیم هند در سال ۱۹۴۷ می‌گذرد و به موضوعاتی چون آسیب، مادرانگی و فقه‌بنیسم می‌پردازد. جایزه ۵ هزار پوندی (۶۳ هزار دلاری) بین‌المللی بوکر به طور برابر میان نویسنده و مترجم تقسیم می‌شود. «کتاب‌های جیکوب» نوشته «ولگا توکارچوک» نویسنده لهستانی برنده نوبل ادبیات سال ۲۰۱۸ را ترجمه‌ای از «جنیفر کرافت»، «بهشت» از «میکو کاواکامی» نویسنده ژاپنی و ترجمه «سامول اوت»، «لنا می‌داند» نوشته «کلودیا پیمینی» نویسنده جنایی نویس اهل کشور آرژانتین با ترجمه «فرانسس ریدل»، «نام جدید» نوشته «جان فاس» نویسنده نروژی با ترجمه «دمیون سربلیو»، «خرگوش نفرین‌شده» نوشته «پورا چانگ» و ترجمه «آنتون هور» از زبان کره‌ای به انگلیسی دیگر نامزدهای امسال جایزه بوکر بین‌المللی. مهم‌ترین جایزه ادبی جهان در عرصه آثار داستانی ترجمه‌شده به زبان انگلیسی بودند.